

Arrest

nr. 137 587 van 29 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. COPPENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 10 september 2012 het Rijk binnen en diende op 12 september 2012 een asielaanvraag in. Op 23 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de minderheidsclan Asharaf (> Sharif Hassan > Sharif Hassan Aden). U werd geboren op X in de stad X, waar u uw gehele leven in het

district Dhagaxtuur woonde. Uw vader gaf u thuis koranles, maar verder genoot u nooit enige opleiding. In 1992 huwde u met M. I. O., een mecanicien die eveneens tot de minderheidsclan Asharaf behoort (> Sharif Hassan > Sharif Hassan Aden). Zoals bij uw clan gebruikelijk is, bleef u voornamelijk thuis. U was huisvrouw en zorgde voor uw vier kinderen, O. (°1993), Naj. (°1994), Nas. (°1996) en A. (°1999). In 2008 of 2009 vertrouwde u de zorg voor uw oudste twee kinderen toe aan hun tante langs vaderskant, maar u hebt er het raden naar waar ze hen mee naartoe nam. Wanneer Al Shabaab in de loop van 2011 of in het begin van 2012 de controle over Afgooye verwierf, bleef dood en verderf de orde van de dag uitmaken. U kon echter ongestoord blijven doen wat u wou, aangezien uw leven evenals dat van uw twee jongste dochters zich uitsluitend binnenshuis afspeelde.

Op 28 april 2012 ging uw man naar jaarlijkse gewoonte naar Mogadishu om inkopen te doen. Terwijl ook hij voordien nooit enige problemen had ondervonden met Al Shabaab, werd hij ditmaal op de terugweg gearresteerd door leden van deze groepering. Dit vernam u de daaropvolgende morgen, wanneer u thuis leden van Al Shabaab over de vloer kreeg. U werd door hen gemarteld en men beschuldigde uw man ervan reparatiewerkzaamheden uit te voeren voor de ongelovigen van de regering. U kreeg te horen dat u van uw man zou worden gescheiden en dat u evenals uw jongste twee dochters zouden worden uitgehewelijkt aan leden van Al Shabaab. Daarenboven stelden ze dat uw dochters de daaropvolgende morgen zouden worden besneden. Aangezien u zelf op initiatief van uw moeder op tienjarige leeftijd een faraonische besnijdenis diende te ondergaan en u uw dochters hetzelfde lot wilde besparen, besloot u op 30 april 2012 met hen weg te vluchten.

Op uw weg naar Kismayo werd u echter van uw spullen en uw geld beroofd door bandieten en zodoende arriveerde u twee dagen later ongesluierd in de stad. Leden van Al Shabaab riepen u onmiddellijk ter verantwoording en arresteerden u zowel als uw dochters. Ze beschuldigden u ervan uw dochters te prostitueren en stelden dat u als straf zou worden gestenigd. De neef van uw man die op de hoogte was van uw komst en u stond op te wachten, was getuige van dit hele gebeuren. Hij stapte op de leden van Al Shabaab af en trachtte de situatie uit te leggen, maar niettemin werd u samen met tal van anderen opgesloten in een kamer zonder ooit te worden ondervraagd. Na tien dagen had de neef van uw man de leden van Al Shabaab ervan weten te overtuigen dat u onschuldig was en u werd samen met uw dochters vrijgesteld. Aangezien de neef van uw man ondertussen de benodigde regelingen trof voor uw vertrek, kon u op 10 mei 2012 onmiddellijk na uw vrijlating Kismayo verlaten onder begeleiding van een smokkelaar. Hij bracht u naar Nairobi en van daaruit reisde u per vliegtuig met uw twee dochters naar België, waar u op 10 september 2012 aankwam. Op 12 september 2012 vroeg u asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: Een medisch attest van niet-besnijdenis op naam van uw dochter Nis., opgesteld door dokter Laureys op 8 augustus 2013; een medisch attest van niet-besnijdenis op naam van uw dochter A., opgesteld door dokter Laureys op 8 augustus 2013; een medisch attest van besnijdenis op uw eigen naam, opgesteld door dokter T. op 14 november 2013; een medisch attest van besnijdenis type III, opgesteld door dokter T. op 8 april 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat een terugkeer naar Somalië is uitgesloten, gezien de problemen die u reeds ondervond met Al Shabaab evenals gezien de problemen van meer algemene aard die zich in Somalië stellen (CGVS dd. 12/11/2013, p. 23). Daarenboven stelde u te vrezen dat uw dochters zullen worden besneden in geval van terugkeer naar Somalië (CGVS dd. 12/11/2013, p. 23).

U slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Op de asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen

over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er is immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van de internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en de bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de Commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd ten eerste vastgesteld dat uw clankennis over uw beweerde regio van herkomst te wensen overliet.

Naar uw zeggen wonen er in Afgooye hoofdzakelijk Wacdan en Geledi, subclans van respectievelijk Hawiye en Digil (CGVS dd. 12/11/2013, p. 7). Wanneer u evenwel gevraagd werd naar subclans van Wacdan, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 12/11/2013, p. 7). Als subclans van Geledi noemde u Jiddo, Garre, Shanta Calemod, Bagedi en Tunni (CGVS dd. 12/11/2013, p. 7). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat dit subclans zijn van Digil en niet van Geledi (UNHCR Somalia, 'Genealogical table of Somali clans', 2004; Luling, 'Somali Sultanate: The Geledi city-state over 150 years', 2001, p. 100). Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u tijdens het tweede gehoor spontaan aangaf dat Geledi en Wacdan 'de twee clans [waren] die tegen elkaar vochten' (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Deze bewering druist immers lijnrecht in tegen objectieve informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat er tussen deze beide clans een eeuwenoude alliantie bestaat die soms wel onder druk kwam te staan, maar niettemin tot op heden standhoudt (Virginia Luling, 'History of the Geledi'). Verder gepeild naar clanconflicten die werden uitgevochten in Afgooye, gaf u slechts in uiterst vage bewoordingen aan dat alle Somaliërs tegen elkaar vochten (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Nogmaals uitdrukkelijk gevraagd tussen welke clans traditionele bondgenootschappen bestonden en tussen welke clans er rivaliteit heerste, stelde u: 'Ik ken deze clans niet, maar wat ik weet is dat Somaliërs tegen elkaar vochten' (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10-11). Tijdens het eerste gehoor beweerde u daarenboven dat de militia van de meerderheidsclan Wacdan de stad Afgooye controleerde (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9). Wanneer hier tijdens het tweede gehoor nader werd op ingegaan en nogmaals de vraag werd opgeworpen welke clans de machtsposities in handen hadden in Afgooye, noemde u zowel de clan Wacdan als Geledi (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Indachtig dat uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal echter blijkt dat na de val van de regering in 1991 niet-lokale clanmilities van Habr Gedir geruime tijd de controle in handen hadden in de gehele Lower Shabelle regio, werd nogmaals uitdrukkelijk gevraagd welke clans sinds 1991 de administratie controleerden (CEWERU, 'From the bottom up: Southern regions – Perspectives through conflict analysis and key political actors mapping of Gedo, Middle Juba, Lower Juba and Lower Shabelle', september 2013, p. 53; Danish Immigration Service, 'Report on the Nordic fact-finding mission to Nairobi, Kenya and the Middle Shabelle region of Somalia (21 February – 6 March 1998)', september 1999, p. 17-18). U herhaalde echter eenvoudigweg nogmaals dat de macht in handen was van Geledi

en dat ze vochten met Wacdan (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Echter, volgens beschikbare informatie zouden pas na het vertrek van Indha'adde in december 2006 voor het eerst in 16 jaar terug vertegenwoordigers van lokale clans zijn aangesteld in de lokale administratie in Afgoooye (LandInfo, 'Security and human rights conditions in southern Somalia', november 2007, p. 12; LandInfo, 'Somalia: Lower Shabelle', 18 oktober 2013, p. 13). Wanneer u er expliciet op werd gewezen dat er grote groepen van een bepaalde clan naar Afgoooye migreerden en u aansluitend werd gevraagd welke van de verschillende clans in Afgoooye er kwamen wonen nadat de burgeroorlog uitbrak, stelde u het niet te weten (CGVS dd. 08/04/2014, p. 11). Dat het u evenwel zou zijn ontgaan dat bij het uitbreken van de Somalische burgeroorlog tal van Hawiye subclans zoals Habr Gedir, Abgal, Murusade en Hawadle van Mogadishu en de centrale regio's naar Lower Shabelle migreerden en dat ze militair, economisch en politiek dominant werden in de regio ten koste van de oorspronkelijke clangroepen is volstrekt ongeloofwaardig (CEWERU, 'From the bottom up: Southern regions – Perspectives through conflict analysis and key political actors mapping of Gedo, Middle Juba, Lower Juba and Lower Shabelle', september 2013, p. 49; 51). Dit is des te meer zo in het licht van uw bewering dat u tot de minderheidsclan Asharaf behoorde. Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat de Habr Gedir-bezitters de oorspronkelijke clangroepen evenals minderheidsclans exploiteerden (Danish Immigration Service, 'Report on minority groups in Somalia', september 2000, p. 16).

Gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving ondermijnt uw onwetendheid over de machtsverhoudingen tussen clans in Lower Shabelle in het algemeen en Afgoooye in het bijzonder reeds fundamenteel uw beweerde afkomst uit Afgoooye. Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers dat de clan de meest belangrijke sociale structuur in de Somalische samenleving is. Het is de belangrijkste factor die in de loop van de geschiedenis de identiteit en de sociale relaties van Somaliërs heeft gevormd. De meeste Somaliërs identificeren zich op basis van hun afkomst of clan. Historisch vormde het de basis die recht en sociale activiteiten binnen en tussen verschillende clans structureerde (COI Focus, 'Somalië – Belang van het clansysteem', 20 september 2013).

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat uw socio-politieke kennis over uw beweerde regio van herkomst eveneens te wensen overliet.

Gevraagd wie bij het begin van de Somalische burgeroorlog tegen wie vocht, stelde u: 'Het was toen de Hawiye tegen de regering van Siad' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 7). U kende de exacte naam van deze militia niet, maar u wist wel dat de leiding in handen was van Mohamed Farah Aideed (CGVS dd. 12/11/2013, p. 7-8). Zijn rol in de Somalische burgeroorlog wist u echter slechts in uiterst vage bewoordingen toe te lichten. Desgevraagd poneerde u kortweg: 'Hij was een leider van een groepering (...) van de Hawiye (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). Verder verklaarde u in dit verband: 'Omar Jess en Mohamed Sais Hersi Morgan en Adan Gabiyow en Osman Atto en Mohamed Qanyare en Sheikh Yusuf Mohammad Siad Indha'adde vochten ook' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). In eerste instantie antwoordde u bevestigend op de vraag of ze allemaal Hawiye waren die met de militia van Aideed tegen het regime van Siad Barre vochten, maar vervolgens verklaarde u dat sommigen van hen niet tot Hawiye behoren (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). Expliciet gevraagd op wie u doelde, antwoordde u de vraag ontwijkend: 'Deze zijn de krijgsheren' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). Desgevraagd stelde u dat Omar Jess behoorde tot de subclan Ogaden van de Darood, maar verder bleek u uitermate onwetend over hem (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). U opperde: 'Ik weet niet tot welke groepering ze behoorden, maar ik weet wel dat ze allemaal krijgsheren waren' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). Nogmaals expliciet gevraagd toe te lichten wat de precieze rol in de Somalische burgeroorlog was van de door u opgesomde krijgsheren, antwoordde u eens te meer ontwijkend: 'Ze hebben allemaal gevochten tegen elkaar, maar er is niemand die iets geworden is, behalve de laatste, Sheikh Yusuf Mohammad Siad Indha'adde, hij controleerde Lower Shabelle' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). Het doet evenwel reeds de wenkbrouwen fronsen dat u er wel in slaagde deze Somalische krijgsheren met naam en toenaam op te sommen, maar dat u vervolgens nauwelijks enige verdere toelichting over hen kon geven. Uw ontwijkende en vage antwoorden in dit verband wekken dan ook reeds een eerder ingestudeerde dan doorleefde indruk.

Gevraagd wie Afgoooye achtereenvolgens controleerde sinds het uitbreken van de Somalische burgeroorlog, verklaarde u dat de stad aanvankelijk in handen was van Indha'adde, maar een aantal jaren voor uw vertrek uit Afgoooye op 30 april 2012 werd naar uw zeggen Abdilqadir Sidi door de transitieregering benoemd (CGVS dd. 12/11/2013, p. 8). Naar uw zeggen was de transitieregering aan

de macht in Afgoooye sinds de benoeming van Sheikh Sharif als Somalisch president in 2009 (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9). Wanneer het Commissariaat-generaal in het licht hiervan de vraag opwierp of de transitieregering een burgemeester of gouverneur aanduidde in Afgoooye veranderde u plotsklaps het geweer van schouder en verklaarde u: 'Toen ik het land verliet was Al Shabaab aan de macht in Afgoooye, de anderen hadden geen macht' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9). Om elk misverstand te vermijden, vroeg het Commissariaat-generaal u hierop nogmaals een overzicht te geven van de plaatselijke machthebbers in Afgoooye vanaf 1991 tot uw vertrek in 2012 (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9). U verklaarde: 'Er waren verschillende verkozen presidenten die elk een andere gouverneur hebben benoemd, Indo Buur had controle over Afgoooye in 1991 en daarna was er Haji Shukri, hij werkte samen met Omar Jess, daarna is Hussein Ali Weheliye Cirfo benoemd, in 2004 heeft de regering van Abdulahi Yussuf Muhamed Omar benoemd en Muhamed Omar is vermoord door Al Shabaab (...) toen Al Shabaab voor het eerst Afgoooye binnenkwam, ik weet de exacte datum niet, hij werd vervangen door een man die Abu Abdala heette, dat was de laatste leider (...) [van Al Shabaab]' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9). Niet alleen mag uit bovenstaande blijken dat het u uitermate moeilijk viel op een coherente en doorleefde manier aan te geven door wie de lokale leiders waren in Afgoooye, bovendien laat de hierboven door u tentoongespreide kennis een uiterst ingestudeerde indruk na in het licht van uw overige lacunaire en bijwijlen manifest onjuiste verklaringen.

Zo bleek u in eerste instantie uiterst onwetend wat betreft de passage van de Islamitische Rechtbanken in Afgoooye. Vermits u tijdens het eerste gehoor op geen enkele manier gewag maakte van deze groepering en u de Islamitische Rechtbanken evenmin vermeldde wanneer er uitdrukkelijk werd gepeild naar de groeperingen waartoe Indha'adde achtereenvolgens behoorde, werd tijdens het tweede gehoor uiteindelijk expliciet de vraag opgeworpen wat u wist over de Islamitische Rechtbanken (CGVS dd. 08/04/2014, p. 9). U verklaarde: 'Ik hoorde ervan (...) Sheikh Sharif was van de Islamitische Rechtbanken, later was er een verdeling, sommigen werden Hizbul Islam en anderen Al Shabaab, ik kan u niet meer dan dat vertellen' (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Niettegenstaande u zodoende blijk gaf van enige theoretische kennis, strekt het ten zeerste tot de verbazing dat u met geen woord repte over de aanwezigheid van de Islamitische Rechtbanken in Afgoooye (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Pas wanneer u er tenslotte expliciet op werd gewezen dat ze effectief de macht overnamen in Afgoooye, bevestigde u dit (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10).

U slaagde er evenmin in aan te geven welke groeperingen de macht in handen hadden voor en na de Islamitische Rechtbanken. Naar uw zeggen namen de Islamitische Rechtbanken de controle over van u onbekende clans (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Op geen enkele manier bracht u echter de eerder meermaals door u vernoemde Indha'adde dan wel zijn door u gekende clan Habr Gedir in verband met de Islamitische Rechtbanken (CGVS dd. 08/04/2014, p. 9). Nochtans blijkt uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal dat Indha'adde na juni 2006 toetrad tot de Islamitische Rechtbanken en dat op 30 september 2006 naar aanleiding van de officiële machtsoverdracht een geruchtmakende ceremonie werd georganiseerd in Afgoooye (Landinfo, 'Somalia: Lower Shabelle', 18 oktober 2013, p. 12; Hiiraan Online, 'The ICU ceremony in Afgoye: A great farce'). Bovendien beweerde u tijdens het eerste gehoor verkeerdelijk dat het Ethiopische leger van 2004 tot 2009 in Afgoooye was gelegerd, terwijl uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat ze pas in december 2006 intervierden (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9; Landinfo, 'Somalia: Lower Shabelle', 18 oktober 2013, p. 12). Met name was het dankzij de interventie van de Ethiopische troepen dat de Islamitische Rechtbanken uit Somalië werden verdreven (Landinfo, 'Somalia: Lower Shabelle', 18 oktober 2013, p. 12). Ook is uw bewering dat Al Shabaab onmiddellijk na de Islamitische Rechtbanken aan de macht kwam in Afgoooye manifest onjuist (CGVS dd. 08/04/2014, p. 10). Uit objectieve informatie blijkt immers dat Omar Mohamed Mudey in de periode na de Ethiopische interventie door de transitieregering werd aangesteld als burgemeester van Afgoooye, hetgeen u foutief in de tijd situeerde in 2004 (Landinfo, 'Somalia: Lower Shabelle', 18 oktober 2013, p. 13; Garowe Online, '7 killed in Mogadishu battles, Afgoye mayor assassinated', 29 september 2008).

Daarenboven werd u tijdens het tweede gehoor gevraagd wat u kon vertellen over Hizbul Islam, waarop u repliceerde dat het een alliantie betrof tussen verschillende gewapende groeperingen (CGVS dd. 08/04/2014, p. 9). Wanneer het Commissariaat-generaal peilde aan welke groeperingen u precies refereerde, wierp u evenwel louter de namen op van Yussuf Indha'adde en Hassan Aweys (CGVS dd. 08/04/2014, p. 9). U bleek evenwel van geen van beiden te kunnen specificeren tot welke groeperingen ze behoorden alvorens ze tot Hizbul Islam toetraden (CGVS dd. 08/04/2014, p. 9). Daarenboven stelde

u niet te weten of Hizbul Islam ooit actief was in Afgoooye (CGVS dd. 08/04/2014, p. 9). Nochtans blijkt uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal dat Hizbul Islam in januari 2009 de controle over Afgoooye verwierf en dat ze in juni 2009 zelfs een islamitische administratie oprichtten in de stad, geleid door Muhammad Abdirahman Muhammad, Ahmad Mursal Husayn en Mahad Ali Barre (BBC Monitoring International Reports, 'Islamists group forms new administration in southern Somali town', 23 juni 2009). In de loop van 2010 kwam het in de omgeving van Afgoooye meermaals tot schermutselingen tussen Hizbul Islam en Al Shabaab en pas op 21 december 2010 slaagde Al Shabaab erin om Hizbul Islam uit Afgoooye te verdrijven en de macht over te nemen (Mareeg Online, 'Somalia: Tension between allied Islamists mounts in southern town', 19 juni 2010; All Africa, 'Al Shabaab takes over region from Hizbul Islam', 14 december 2010; Landinfo, 'Somalia: Lower Shabelle', 18 oktober 2013, p. 14). Dat het u zou zijn ontgaan dat Hizbul Islam bijna twee jaar een administratie leidde in Afgoooye voor de machtsovername door Al Shabaab en dat u met geen woord repte over de leiders van deze groepering in uw hierboven aangehaalde opsomming van de plaatselijke machthebbers in Afgoooye, ondermijnt eens te meer uw vermeende afkomst uit Afgoooye.

Ten derde vertoont ook uw geografische kennis over uw beweerde regio van herkomst ernstige hiaten, waardoor u eens te meer een ingestudeerde indruk naliet.

Op de vraag of u dorpen of steden in de onmiddellijke omgeving van Afgoooye kende, somde u spontaan een ellenlange lijst aan plaatsnamen op (CGVS dd. 12/11/2013, p. 4). Wanneer u evenwel zestien namen van omliggende dorpen van Afgoooye werden voorgelezen door de tolk, deden tien van deze plaatsen geen enkel belletje rinkelen: Galhareeri, Jeeran, Ballow, Jambaluul, Hantiwadaaq, Doon Aw Suurre, Beerta Bisikrini, Dai Saffi en Buulo Karas (CGVS dd. 12/11/2013, p. 17-18). Garbis, Dhajalokh en Buulo Rasqi herkende u dan weer wel als dorpen, maar u slaagde er niet in ze correct te situeren ten opzichte van Afgoooye (CGVS dd. 12/11/2013, p. 17-18). In totaal kon u dus dertien van de zestien genoemde dorpen niet correct situeren, hoewel het hier allen dorpen betreft in de onmiddellijke omgeving van Afgoooye (Openstreetmap.org; OCHA, 'Somalia – Lower Shabelle Region – Afgoooye district'). Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uw spontane geografische kennis over Afgoooye vaak verder gelegen dorpen betreft en in schril contrast staat met uw beperkte kennis betreft de dorpen in de onmiddellijke omgeving van Afgoooye.

Dat u meermaals aankaatte dat u als huisvrouw nauwelijks buitenshuis kwam en niet aan politiek deed (CGVS dd. 11/12/2013, p. 9; 22; CGVS dd. 08/04/2014, p. 2; 9; 10), kan geenszins gelden als verschoning voor uw hierboven besproken onwetendheid en incoherenties. Het vereist immers geen doorgedreven scholing of aardrijkskundige dan wel politieke kennis om weet te hebben van de hierboven aangehaalde elementen uit uw dagelijkse leefomgeving. Daarenboven staat uw vermeende onwetendheid omwille van uw leven als huisvrouw in schril contrast met de dingen die u wel wist. Hetzelfde geldt voor het feit dat u tijdens het eerste gehoor herhaaldelijk benadrukte dat u vergeetachtig was, aangezien u omwille van ziekte medicatie diende te gebruiken (CGVS dd. 12/11/2013, p. 9; 10; 13; 14). Niet alleen is het uiterst frappant dat u over deze klachten met geen woord meer repte in de loop van het tweede gehoor, daarenboven dient te worden opgemerkt dat uit uw eerste gehoor mag blijken dat u abstracte persoons- en plaatsnamen goed kon onthouden, in vele gevallen zelfs zonder enige contextuele informatie te kennen. In het licht hiervan is het dan ook volstrekt onaannemelijk dat u herhaaldelijk niet op de hoogte bleek van gegevens uit uw leefwereld die geen studie vergen, zoals uit bovenstaande argumentatie mag blijken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen slaagde u er geenszins in aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk afkomstig bent uit Afgoooye gelegen in de regio Lower Shabelle en dat u daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit beschikt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw beweerde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke

nationaliteit, waar u voor uw aankomst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst heeft verlaten. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Bij aanvang van het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal op 8 april 2014 werd u trouwens expliciet geconfronteerd met de vaststelling dat er omtrent uw beweerde Somalische nationaliteit ernstige onduidelijkheden en twijfels bestonden. Aansluitend werd u uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. Er werd benadrukt dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht gaf op uw werkelijke persoonlijke achtergrond, uw leefsituatie, uw nationaliteit en eventuele eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts beklemtoont dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig zou zijn en/of dat u een tijd in een derde land zou hebben verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om de Commissaris-generaal de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag goed te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot geëxpliciteerd dat de kans bestond dat de Commissaris-generaal zou oordelen dat u geen nood heeft aan internationale bescherming, indien u het naliet een duidelijk en waarheidsgetrouw beeld te schetsen aangaande waar en in welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk verbleef en indien u geen correct zicht bood op uw werkelijke achtergrond, uw leefsituatie en nationaliteit (CGVS dd. 08/04/2014, p. 2). In het licht van de bijkomende verklaringen die u vervolgens aflegde, werd op het einde van het gehoor nogmaals duidelijk gesteld dat er zeer ernstige twijfels bestonden over uw Somalische nationaliteit en dat de kans reëel was dat de Commissaris-generaal op basis van uw verklaringen zou oordelen dat u niet altijd in Afgooye woonde en dat u zodoende internationale bescherming kon worden geweigerd. U repliceerde evenwel: 'Ik kom van die plaats'. Ook op de uitdrukkelijke vraag of u de Somalische nationaliteit heeft, uw hele leven in Afgooye doorbracht en nooit ergens anders leefde alvorens u naar België kwam, antwoordde u bevestigend (CGVS dd. 08/04/2014, p. 11). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal afgelegde, noopt geenszins tot een herziening van bovenstaande vaststellingen.

Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt immers geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Deze taal wordt immers niet alleen in Somalië zelf gesproken, maar komt eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voor, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (Ethnologue, 'Somali').

Evenmin kunnen de door u neergelegde documenten de hierboven geformuleerde conclusies wijzigen.

De door u neergelegde medische attesten van niet-besnijdenis op naam van uw dochters Nis. en A. tonen enkel aan dat zij niet besneden zijn, hetgeen niet wordt betwist. Deze attesten houden op zich geen bewijs in voor uw bewering dat zij wel besneden dienen te worden. Meer nog, in dit verband dient een bijkomende ernstige kanttekening te worden geformuleerd. Wanneer u tijdens het eerste gehoor werd gevraagd toe te lichten op welke manier deze attesten uw asielrelaas ondersteunen, verklaarde u dat het feit dat Al Shabaab ermee dreigde uw dochters te besnijden de voornaamste reden was waarom u besloot Somalië te verlaten (CGVS dd. 12/11/2013, p. 19). Ook tijdens het tweede gehoor verklaarde u dat u uw land ontvluchtte 'wanneer Al Shabaab zei dat de meisjes zouden worden besneden en dat ze zouden worden uitgehuwelijkt aan leden van hen' (CGVS dd. 08/04/2014, p. 6). Echter, uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Al Shabaab vrouwenbesnijdenis in al zijn vormen verbood in de door hen gecontroleerde gebieden, aangezien ze deze traditie niet te verzoenen achten met de islam (Antwoorddocument Cedoca, 'Opinie van Al Shabaab over FGM', 27/05/2011, p. 1-2; Thomson Reuters Foundation, '75% of northern Somali girls have not undergone FGM – Unicef', 16/04/2013, p. 2). Geconfronteerd met deze informatie, hield u evenwel vol: 'Ze vroegen me om mijn dochters te besnijden, ze zeiden dat ze de besnijdsters zouden roepen, dus ze zijn voor besnijdenis, ze zijn niet tegen besnijdenis' (CGVS dd. 08/04/2014, p. 6). Wanneer het Commissariaat-generaal vervolgens opwierp dat Somalische meisjes nog steeds worden besneden in door Al Shabaab gecontroleerde gebieden, maar dat dit geenszins veroorzaakt wordt door Al Shabaab dan wel door het

feit dat besnijdenis een diepgewortelde traditie betreft, sprak u dit andermaal tegen en bleef erbij dat Al Shabaab mensen dwong om hun kinderen te besnijden (CGVS dd. 08/04/2014, p. 6). Dat u zodoende manifest onjuiste verklaringen aflegde over het standpunt van Al Shabaab ten aanzien van besnijdenis ondergraaft eens te meer uw vermeende Somalische nationaliteit en afkomst uit Afgooye.

Slechts op de uitdrukkelijke vraag van het Commissariaat-generaal stuurde u op 14 november 2013 een medisch attest na, waarin dokter T. attesteerde dat u besneden bent (CGVS dd. 12/11/2013, p. 19). Aangezien uit dit attest evenwel niet kon worden opgemaakt of u al dan niet een faraonische besnijdenis of infibulatie onderging zoals u tijdens het eerste gehoor beweerde, werd u tijdens het tweede gehoor gevraagd nogmaals op doktersbezoek te gaan om een gestandaardiseerd medisch attest te laten invullen (CGVS dd. 12/11/2013, p. 20; CGVS dd. 08/04/2014, p. 6). In dit door u op 10 april 2014 nagestuurde gestandaardiseerde medische attest getuigde dokter T. tenslotte dat u een besnijdenis type III of infibulatie onderging. Wanneer u tijdens het eerste gehoor werd gevraagd waarom u het naliet een medisch attest van besnijdenis op uw naam neer te leggen, repliceerde u: 'Ik dacht alleen maar aan mijn dochters, voor mij is het te laat' (CGVS dd. 12/11/2013, p. 19). Bovendien vermeldde u tijdens beide gehoren op het Commissariaat-generaal geen enkele omstandigheid die u enige vrees zou kunnen inboezemen ten opzichte van uw eerdere verminking, zelfs niet wanneer u uitdrukkelijk door het Commissariaat-generaal naar andere redenen werd gevraagd die uw terugkeer naar Somalië zouden kunnen verhinderen (CGVS dd. 12/11/2013, p. 23). In het licht van deze verklaringen dringt het besluit zich op dat de gevolgen van de door u ondergane besnijdenis evenmin van die aard zijn dat u internationale bescherming behoeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende documenten: "*Identiteitsbewijs en geboorteakte; Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 24.06.2010; Arrest Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 19.05.2011; Advies UNHCR; Info Somalië en besnijdenis; Uittreksel UK Home Office, Country Information and Guidance Somalia; Attest mevrouw Fabienne Richard (GAMS Belgique); Lidkaart AMS Belgique*".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich inzake de weigering van de vluchtelingenstatus op "*de schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet en inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op de schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet en artikel 62 vreemdelingenwet*".

2.3. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit hij bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door verzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

3.2. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Geenszins valt het onder de bevoegdheid van de Raad om bij gebreke aan vastgestelde nationaliteit, te bepalen *“naar waar verzoekster en haar kinderen zouden moeten worden teruggestuurd”* noch *“de vrees op vervolging bij een eventuele terugkeer naar de omliggende landen”* te onderzoeken. Immers indien verzoekster vrijwillig haar ware nationaliteit loochent, dan kan hieruit enkel blijken dat ze ten opzichte van dat land van herkomst geen nood aan bescherming behoeft.

3.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Het geheel van haar verklaringen moet een bekendheid aantonen met de sociale en politieke omgeving van de plaats waar zij gewoond heeft en waardoor zij beweerdelijk diende te vluchten.

3.4. Er wordt dus niet verwacht dat verzoekster een bijzonder gedetailleerde kennis over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië kan aantonen, maar wel dat haar kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoeksters profiel en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Verzoekster beweert in 1973 geboren te zijn in Afgooye en daar heel haar leven gewoond te hebben tot haar vlucht in 2012. Aldus kan van verzoekster de kennis verwacht worden van een vrouw die is geboren in Afgooye, Somalië en er 39 jaar heeft gewoond en zich bezig hield met het huishouden, wat tevens sociale contacten impliceert nu zij tevens verklaarde dat zij naar de markt ging om daar inkopen te doen (gehoor 8/04/2014, p. 2), met de auto passeerde langs dorpen en *“een keer per een aantal jaar”* naar Marerrey te zijn geweest (gehoor 12/11/2013, p. 4). Verzoeksters bewering dat *“Zij is een vrouw die nagenoeg altijd binnen leefde en voor de kinderen zorgde. Zij kwam nauwelijks buiten, had geen vriendenkring, zij had*

ook weinig contact met haar familie” dient alleszins genuanceerd te worden, te meer nu verzoekster ook opgroeide in deze stad vooraleer de oorlog aanving toen ze 18 jaar was en het dus redelijk is te veronderstellen dat het sociale leven toen nog niet gehinderd werd. Verzoeksters dochters zijn bovendien geletterd (ze kennen Arabisch, Engels en rekenen) zodat verzoekster hier minstens de nodige maatregelen diende te nemen. Verzoeksters broers verblijven in Ethiopië.

3.5. Indien evenmin wordt verwacht noch vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in de door verzoekster aangebrachte informatie (advies UNHCR) door Prof. Abbink wordt gesteld (*“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”*). Uit de COI Focus SOMALIE *“Belang van het clansysteem”* van 20 september 2013 blijkt dat de clan traditioneel de basis vormt van de organisatorische en rechtsstructuur van de Somalische samenleving, vooral bij de nomaden en dat de clanidentiteit essentieel blijft voor toegang tot bescherming en gerechtigheid in Somalië. Indien tevens blijkt dat het clansysteem niet absoluut is, maar eerder in voortdurende evolutie, en de clan nu eerder een sociale structuur is dan een beschermer, dan kan tevens blijken dat de clan het veiligheidsnetwerk en de hoeksteen van de Somalische maatschappij blijft. Bovendien wordt hierin bevestigd dat de clanidentiteit en kennis over familierelaties nog steeds belangrijk zijn, zowel bij adolescenten als bij volwassenen zodat verzoekster geenszins kan voorhouden dat eigen clankennis en clankennis van de stad en de regio waar zij bijna veertig jaar gewoond heeft *“onderwerpen [zijn] die voor verzoekster ver van haar bed waren”*. Een dergelijke uitspraak kan er maar op wijzen dat verzoekster opgroeide in een land waar dit niet zo was. In deze context is het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat een Somali die bijna veertig jaar in Afgooye, Somalië gewoond heeft de clanstructuren in zijn onmiddellijke omgeving en contacten niet gedegen kan toelichten, zelfs indien deze enkel om veiligheidsredenen gekend zijn. De door de commissaris-generaal correct weergegeven bijzonder frappante onwetendheden en foutieve antwoorden raken dan ook de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven zodat verzoekster niet geloofwaardig maakt van Somalische nationaliteit te zijn, noch van Afgooye afkomstig te zijn. Dat *“de kennis over haar eigen clan ‘Asharaf’ accuraat is”* vermag niet deze vaststellingen te wijzigen. Verzoekster kan doorheen haar fundamenteel gebrek aan clankennis slechts aantonen dat ze opgroeide in een land waar deze kennis onbelangrijk was, noch noodzakelijk was voor de eigen veiligheid en deze van haar gezin.

Waar verzoekster nog verwijst naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat prof. Abbink’s titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak.

3.6. De Raad is van oordeel dat steunend op de COI het redelijk is te verwachten dat verzoekster de opeenvolgende machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans -desnoods niet chronologisch, noch volledig- kan toelichten, en weet wie ze moet vrezen. Dergelijke informatie is overigens in elke oorlog of burgeroorlog belangrijk. Dat verzoekster een ongeschoolde huismoeder zou zijn is strijdig met haar verklaringen en doet hoegenaamd geen afbreuk aan het feit dat verzoekster desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen haar eigen stadje en regio onder controle hadden. Dergelijke kennis is immers om veiligheidsredenen cruciaal zodat verzoekster geenszins kan voorhouden dat ook de aan de macht zijnde krijgsheren en groeperingen van de stad en de regio waar zij bijna veertig jaar gewoond heeft *“onderwerpen [zijn] die voor verzoekster ver van haar bed waren”*. Dat verzoekster de UIR niet gedegen kan toelichten en initieel evenmin linkt aan Afgooye, de krijgsheren en/of groeperingen voordien noch nadien kan toelichten en evenmin weet of de Hizbul stam ooit de controle had in Afgooye, is niet ernstig in het licht van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie en kan enkel

aantonen dat verzoekster niet van Somalië afkomstig is. Het is daarbij niet aannemelijk dat volwassen mensen ernstige en gewelddadige conflicten, de leidende machthebbers en rivaliserende partijen niet herinneren indien ze de oorlog werkelijk ervaren hebben.

3.7. Ook wat betreft verzoeksters geografische kennis kan worden vastgesteld dat verzoekster nagenoeg onbekend is met haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld – ze herkent tien van de zestien nabij liggende dorpen niet wanneer deze haar worden voorgelezen, noch kan ze drie van de zes overige correct situeren – indien zij bijna veertig jaar in Afgooye woonde, terwijl verzoekster wel op andere, oppervlakkigere punten die veel minder tot haar leefwereld behoorden, op theoretische wijze kon antwoorden (lijst opgesomde plaatsnamen). Waar verzoekster nog stelt dat *“Zo was er de vraag over het ziekenhuis ‘Hawa Abdi’. Voor verzoekster wordt het ziekenhuis gelinkt aan verloskunde. Zij vermeldde niet onmiddellijk dat het ziekenhuis ook IDP’s opvangt. Het ziekenhuis was oorspronkelijk ook enkel opgericht als materniteit. Het is – vanuit de leefwereld van verzoekster – logisch dat zij het ziekenhuis linkt aan ‘bevallen’ en niet aan ‘IDP’s”* kan de Raad enkel vaststellen dat er geen dergelijke motivering werd opgenomen in de bestreden beslissing.

3.8. Anderzijds blijkt dat verzoekster vlot kennis kan aantonen van feiten en gegevens waarmee ze niet in aanraking kwam zodat verzoekster bezwaarlijk ter verschoning kan verwijzen naar haar *“afkomst en dagelijkse bezigheden”*. Verzoeksters gebrek aan scholing – waar zij verklaart *“Verzoekster volgde geen bijkomende opleiding, kon lezen noch schrijven”* – kan evenmin overtuigen als verschoning voor haar ontoereikende kennis over de geografische, etnologische en sociopolitieke aspecten van de dagelijkse realiteit van haar beweerde dorp en regio van herkomst. Immers, van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met zijn directe leefomgeving. Verzoekster kan bezwaarlijk menen dat het gebrek aan scholing haar inherente verstandelijke vermogens heeft aangetast zodat verzoekster niet gegrond kan argumenteren dat *“Het komt zeer vreemd voor dat verzoekster – die analfabeet is, niet kan lezen of schrijven en nooit enige opleiding heeft genoten – zoveel namen van buiten geleerd zou hebben!”*. Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde die verzoekster vlot kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar geografische, etnologische en sociopolitieke bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Afgooye moet kennen. Verzoekster overtuigt dan ook allerminst, temeer nu zij op sommige vragen zeer gedetailleerd antwoordde (gehoor 12/11/2013 p. 4, p. 8-9), zodat de terechte indruk rijst dat ze deze zaken ingestudeerd heeft. Dat verzoekster op jonge leeftijd besneden werd en uitgehewelijkt, vermag evenmin haar ernstig foutieve en onwetende kennis te verschonen. Integendeel de kennis die verzoekster wel aangeeft komt over de gehele lijn ingestudeerd over, net omdat het louter theoretische en abstracte kennis of een opsomming van namen betreft en niet berust op een persoonlijke beleving of een familiale ervaring reflecteert. Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat de commissaris-generaal verzoekster op vele vlakken heeft ondervraagd en dit meerdere keren. Verzoekster had dus ruim de tijd om haar dagelijkse ervaringen te vertellen. De vaststelling dat verzoekster haar profiel van ongeschoolde, binnenshuis levende huisvrouw naar voor schuift om haar onwetendheid toe te dekken terwijl ze anderzijds duidelijk verstandig genoeg is om naar Europa te komen en om lijsten in te studeren, komt bezwaarlijk oprecht voor. De Raad ziet evenmin in hoe het enigszins mogelijk is dat een vrouw kan huwen, vier kinderen krijgen en 20 jaar kan wonen in een oorlogsgebied zonder hierover te kunnen vertellen aan de hand van de vele open en directere vragen van de dossierbehandelaar van het CGVS. Verzoeksters profiel en nationaliteit komen verzonnen voor.

3.9. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielaanvraag.

3.10. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden

met “de eigenheid, persoonlijkheid en opleiding van verzoekster” of de feitelijke toedracht van het relaas, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd.

3.11. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen, zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen, en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoekster voldoet hier geenszins aan.

3.12. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien betreft het *in casu* kopieën van slechte kwaliteit. Voor zover verzoekster documenten neerlegt dient zij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoekster om te voorzien in een vertaling.

3.12.1. Betreffende de neergelegde stukken, stelt de Raad vast dat, voor zover leesbaar, zowel het beweerde identiteitsbewijs als de geboorteakte werden uitgegeven op 3 maart 2011 te Mogadishu, wat strijdig is met verzoeksters verklaring op de DVZ “*ik heb geen documenten*” (verklaring 21), noch licht verzoekster toe hoe zij die zou verkregen hebben. Bovendien bevat het geboortecertificaat meerdere fouten (“*on request of the applicant*”, “*this certificate is released on the applicant*”), waaronder zelfs in de hoofding (“*Somalia Democratic Republic*” en “*Birth Certificate*”) en de ondertekening (“*the ex[er]cuted originaly*”). Derhalve kan geen enkele bewijswaarde aan deze documenten worden gehecht.

3.12.2. Bovendien blijkt uit de COI FOCUS SOMALIË “*Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*” van 1 april 2014 dat er nog steeds geen erkende bevoegde burgerlijke autoriteit is in Somalië om documenten van burgerlijke stand af te leveren, dat sinds de start van de burgeroorlog in 1990 de meeste archieven werden vernietigd en dat de weinige archieven die niet zijn vernield, nu in handen zijn van individuen of om een andere reden niet terug te vinden zijn en dat er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten. Verder wordt gesteld dat “*Geboorteaktes, huwelijksaktes, echtscheidingsaktes en overlijdensaktes niet beschikbaar zijn volgens informatie van het Amerikaanse ministerie [niet beschikbaar]. Tijdens een fact finding missie in april-mei 2013 verklaarden UNHCR en ook een gesprekspartner van de NGO Elman Peace and Human Rights Centre aan Danish Immigration Service en aan Landinfo dat er nog steeds geen overheidssysteem bestond voor de registratie van geboortes, huwelijken en overlijdens. Volgens de NGO Elman Peace and Human Rights Centre zijn de enige documenten die de autoriteiten uitreiken paspoorten, rijbewijzen, vergunningen voor winkels en kleine handelszaken en eigendomsaktes*”. Daarenboven bekleedt Somalië in 2013, samen met Noord-Korea en Afghanistan de laatste plaats in de Corruption Perceptions Index en voert Somalië in 2013 nog steeds en sinds 2008, de Failed States Index aan.

Bovendien is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Dienaangaande werd reeds vastgesteld dat verzoeksters herkomst uit Afgooye ongeloofwaardig is.

3.13. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat geen geloof gehecht kan worden aan de door verzoeksters ingeroepen problemen in Somalië. Immers gezien zij haar beweerde verblijfplaats niet aannemelijk maakt, kan evenmin aan de vervolgingen op deze plaats enig geloof worden gehecht. De commissaris-generaal kon in deze volstaan dit vast te stellen nu verzoekster er zelf voor kiest niet de waarheid te vertellen over haar eigenlijke verblijfplaats. Dergelijke essentiële tekortkomingen kunnen verzoeksters gehele geloofwaardigheid ondergraven nu haar asielrelaas onlosmakelijk verbonden is met haar ongelofwaardig bevonden herkomst.

3.14. Daar waar verzoekster nog aanvoert dat *“De bestreden beslissing stelt dat het spreken van de Somalische taal niet aantoonde dat verzoekster woonachtig was in Somalië. Somalisch wordt ook gesproken in de buurlanden zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia. Zelfs indien verzoekster afkomstig zou zijn uit een van deze landen, bestaat er een enorm risico op besnijdenis voor de dochters van verzoekster”*, gaat verzoekster eraan voorbij dat de nationaliteitsbepaling niet enkel determinerend is voor de beoordeling van het land waar de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt, doch ook voor het land van herkomst waar bescherming kan worden gezocht en of deze ook kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Nog daargelaten verzoeksters bewering dat *“ongeveer 98% van de vrouwen in Somalië besneden is (MICS 2006, p. 65)”* – wat evenwel verzoekster niet heeft belet haar onbesneden dochters hiertegen gedurende al deze jaren te beschermen indien zij werkelijk in Afgooye woonde – dient te worden herhaald dat verzoeksters dochters geen risico op besnijdenis lopen in Somalië nu verzoeksters en dus ook haar dochters Somalische nationaliteit en herkomst ongelofwaardig werden bevonden.

Zoals gezegd komt het de Raad niet toe om speculatief een nationaliteit of land van herkomst vast te stellen. Immers het is aan verzoekster om aan te tonen waar ze vandaan komt. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster dit nalaat te doen en zij geen identiteitsdocumenten of reisdocumenten heeft voorgelegd. Voorts kan worden vastgesteld dat de besnijdenis van haar dochters geen punt was op de Dienst Vreemdelingenzaken en zij dit onvermeld liet. Dit kan ten slotte niet worden losgezien van de vaststelling dat verzoeksters dochters onbesneden zijn en verzoekster zelf stelt dat ze tegen de besnijdenis is. Verzoekster toont dan ook, zelfs niet minimaal, aan dat haar dochters besnijdenis dienen te vrezen.

3.15. Overigens gelden het *“UNHCR handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status”* en het *“UNHCR, Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems : Full Report, May 2013”* van het UNHCR enkel als aanbeveling en hebben deze derhalve geen juridisch bindend karakter. Waar verzoekster nog verwijst naar arresten van de Raad, wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). Daarenboven is geenszins aangetoond dat het hier vergelijkbare zaken betreft.

3.16. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich voor het overige tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijken en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.18. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt. Verzoekster toont niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt haar asielrelaas niet geloofwaardig nu haar nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.19. Verzoekster vroeg tevens *“In ondergeschikte orde, de beslissing van het CGVS te vernietigen en de asielprocedure door te verwijzen naar het CGVS voor een nieuw onderzoek”*. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonbaar dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht en zij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.20. De overige documenten en argumenten vermogen niet deze vaststellingen te wijzigen.

3.21. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK